

Možná jsme takhle umřeli

Kamil Střihavka

Možná jsme se tím příliš sjeli
víš, míval jsem tě plný žíly
ten vpich se jen tak dlouho nezacelí
každý den stál, stál tolik síly

možná jsme se tím příliš zpili
míval jsem tě ve všech tepnách
každý den stál tolik síly
a končil ve tmách, končil ve tmách

hluboko jsme si tu věc šlehli
a míchali to s tmou a vínem
tančili jsme na špičce jehly
jak andělé nad Berlínem

možná jsme se tím překouřili
zbytky se stále krví plazí
stálo to příliš síly
už nikdy nebudem tak nazí

vítr do dlaní nechytíš
a není žádné zpět
a není žádné zpět
slunce každý den svítí
na trochu jiný svět
na trochu jiný svět
už nikdy nebudem tak nazí

možná jsme toho brali příliš
ještě to pořád ve mně teče
ještě to kdesi v těle šílý
každé ráno a každý večer

možná to mělo skončit v trávě
v trávě v tichu a v neděli
už nikdy nebudem tak nazí
a s malou dírou, kdesi v hlavě

možná jsme takhle umřeli
už nikdy nebudem tak nazí,
tak nazí, tak nazí

vítr do dlaní nechytíš
a není žádné zpět
a není žádné zpět
slunce každý den svítí
na trochu jiný svět
na trochu jiný svět

vítr do dlaní nechytíš
a není žádné zpět
a není žádné zpět
slunce každý den svítí
na trochu jiný, jiný svět
už nikdy nebudem tak nazí